

ÉLET A HALÁL UTÁN

Varga István élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2022. 04. 17.

A húsvéti gyermekmüsort követően került sor az ígehirdetésre.

Csak egy nagyon rövid üzenettel készültem mára, mert szeretnék időt hagyni a vendégeinknek.

A mai üzenetnek azt a címet adtam, hogy: *Élet a halál után*. Hiszem, hogy nyitott a szívetek arra, hogy befogadjátok Isten Igéjét.

A János evangélium 20. fejezetéből a 30-as és a 31-es igeversssel szeretném kezdeni.

János 20,30–31.

30. Sok más jelt is tett ugyan Jézus az Ő tanítványai előtt, amelyek nincsenek megírva ebben a könyvben;

31. Ezek pedig azért írártak meg, hogy higgyétek, hogy Jézus a Krisztus, az Istennek Fia, és hogy ezt hívén, életetek legyen az Ő nevében.

A János evangélium az egyik legcsodálatosabb evangélium, ami a pogányoknak íródott. Amikor János Isten Szellemének ihletésére ezt az evangéliumot megírta, akkor már a másik három evangélium készen volt. Gondolom, János imádkozhatott azért, hogyan tudná a pogányoknak bemutatni Istent. Elkészült hát János közreműködésével egy olyan evangélium, amely pontosan bemutatja, hogy kicsoda Jézus. A világon soha semmilyen művet nem olvastak olyan sokszor, mint ezt a remekművet Istennek. Pontosán bemutatja, hogy Ő az élet. Aki pontosan bemutatja, hogy Ő Isten.

Egy történetet szeretnék felolvasni, amit nagyon jól ismertek. Hét olyan isteni jel van, amelyet a János evangéliuma 6. és a 15. része között olvashatunk arról, hogy kicsoda Jézus. Ezek az Ő kijelentései magáról. Az egyik az, hogy Ő az élet. Ő az élet kenyere, amikor megsokasította, megszaportította a kenyeret. De előtte a legelső csodája az volt, hogy a vizet borrá változtatta. Ez a hét jel közül az első. Mielőtt Mózes a pusztába ment, elment Egyiptomba, és ott a vizet vérré változtatta. Ítéletet hozott Mózes szolgálata, de Jézus a vizet borrá változtatta. Örömmé változtatta. Aztán a főember fiát meggyógyította. Ez volt a második jel. Bármilyen gazdag egy ember, kerülhet olyan élethelyzetbe, ahol nem segíti őt a gazdagsága. A főember fia halálán volt, de ebben az élethelyzetben megjelent Jézus szava, amely ebben az esetben is életet adott. Aztán láttunk olyat, amikor egy ember egyedül van, harmincnyolc év óta beteg, nem tud mit kezdeni az ember ezzel a helyzettel, sőt, azt mondja, nincs emberem, aki bevigyen engem a tóba. Egy egyedül lévő ember, egy elesett ember, ahol megint nincs segítség. De akkor megérkezik Jézus, megérkezik az „Én vagyok”, és azt mondja, hogy „kelj fel, és járj!”

Aztán vannak olyan élethelyzetek, amikor szükségbe kerülnek az emberek. Ma hányszor halljuk, hogy nincs elég élelmiszer, hogy éhség van. És egyszer csak Jézus a pusztában öt árpakenyérrel és két hallal megvendégel ötezer embert. Ott, ahol a szükség van, ahol a kevés van, ott az élet, Jézus képes sokaságot hozni, képes jóllakatni az embereket. Aztán a természetfeletti megnyilvánulásai közül az egyik, amikor jár a víz. Vagy amikor egy vakon született embert meggyógyít. Akkor azt jelenti ki magáról, hogy Ő a világ világossága. A szerencsétlenségben is ott van. A hetedik jel és a legutolsó Messiási jel, amit már a zsidók nem tudtak feldolgozni, az Lázár feltámasztása, amikor Lázárt feltámasztotta a halálból.

Ez a hét jel – nagyon érdekes módon – azon a területen ment végbe, ahol az ember tehetetlen, de Jézus kijelenti magát hétszer is, hogy „Én vagyok az életnek ama kenyere”. Hogy Ő az a kenyér, amely életet ad az embernek. Azt mondja az Írás, hogy a pusztában mannákat ettek az ősatyák, de akik a mannákat ették, ők meghaltak. De az a kenyér, amely az égből szállt alá, az a mennyei kenyér, Jézus, az életet ad a világnak. A Mózes 5. könyvében olvassuk, amit Mózes is kijelentett, hogy prófétát fog támasztani az Úr, és Őrá kell hallgatni.

Kijelentette magát akkor is, amikor a vak meggyógyult. De már előtte a János evangélium 8. részében a parázna asszony esetében kijelenti, hogy: „Én vagyok a világ világossága”. Mit jelent az a Vagyok? Isten már kijelentette magát Mózesnek is, hogy Vagyok. Mit mondjak Izráel népének, ki küldött engem? És azt mondta, a Vagyok küldött engem. Nem a voltam, nem a leszek, hanem a Vagyok, az örökkévaló állandó Isten. Jézus kijelentette, hogy igen, Ő a Vagyok, Ő az Élet.

A János 10-ben olvassuk, hogy Jézus azt mondja magáról, hogy Ő a juhoknak az ajtaja. Annak idején a juhász az ajtóban feküdt, csak rajta keresztül jöhettek kifelé a juhok az akolból, és csak rajta keresztül mehettek be. Nem mehetett be az ellenség. Ő a Vagyok, aki képes megvédelmezni, képes gondozni, az a jó pásztor képe, szintén a János 10-ben olvassuk, hogy: „Én vagyok a Jó Pásztor”. „Én vagyok a Jó Pásztor”. Mi a pásztor feladata, mi a pásztor munkája? Egy szóban meg lehet fogalmazni: a gondoskodás. És Ő a gondviselő Atyánk, Ő a gondoskodó, aki gondoskodik az emberről. A 11. részben olvassuk, hogy Ő a feltámadás és az élet. A 14. részben Fülöpnek jelenti ki, hogy mi az az út. Mutasd meg nekünk az utat! Kijelenti magáról, hogy: „Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, hanemha énáltalam.” A 15. részben olvassuk a hetedik kijelentését, hogy: „Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők”. Ha az isteni életet szeretnénk, azt az életet, amit Isten tud adni, az csak Belőle származhat, és Tőle kell, hogy kapjuk az életet.

Nézzük Lázár történetét, és vizsgáljuk meg. Ebből a hét kijelentéséből az Úrnak kettőt szeretnék nagyon röviden megosztani veletek, mit jelent az, hogy „Én vagyok az út, az igazság és az élet”. „Én vagyok a feltámadás és az élet”. Mit értsünk ez alatt? Nézzük a János evangélium 11. rész 18-as igeverstől:

János 11,18–27.

18. Betánia pedig közel volt Jeruzsálemhez, mintegy tizenöt stádiumnyira;

19. És a zsidók közül sokan mentek Mártához és Máriához, hogy vigasztalják őket az ő testvérük felől.

20. Márta azért, amint hallja vala, hogy Jézus jön, elébe méne; Mária pedig otthon ül vala.

21. Monda azért Márta Jézusnak: Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem.

22. De most is tudom, hogy amit csak kérsz az Istentől, megadja néked az Isten.

23. Monda néki Jézus: Feltámad a te testvéred.

24. Monda néki Márta: Tudom, hogy feltámad a feltámadáskor az utolsó napon.

25. Monda néki Jézus: Én vagyok a feltámadás és az élet: aki hisz énbennem, ha meghal is, él;

26. És aki csak él és hisz énbennem, soha meg nem hal. Hiszed-é ezt?

27. Monda néki: Igen Uram, én hiszem, hogy Te vagy a Krisztus, az Istennek Fia, aki e világra jöendő volt.

Egy gyászoló család, egy olyan élethelyzetben, ahol nincs segítség, ahol nincs tovább, ahol az ember tehetetlen. Együtt vannak, ott van Márta és Mária, ott vannak a zsidók, ott vannak azok az emberek, akik próbálnak vigaszt adni ebben az esetben, de nincs emberi segítség. Nincs emberi segítség, és egyszer csak felvillan egy remény, megérkezik Jézus! Márta, aki nagyon aktív, nagyon szorgalmas, Jézus elé szalad, hogy elmondja, elújságolja neki, hogy mi történt. „Igen, tudom, hogy feltámad majd az utolsó napon, hiszen megírták a próféták, olvastuk az írásokban, tudjuk, hogy mindenki fel fog támadni az utolsó napon!” De Jézus itt tesz egy hatalmas kijelentést, hogy: „Én vagyok.” „Én vagyok a feltámadás és az élet.” Mit jelent az, hogy életet tud adni, hogy valaki örök életet tud adni? Mit jelent ez? Azt, hogy Ő Isten, mert neki is örök élete van. Ha neki nincs örök élete, akkor nem tud életet adni az embernek. Ő a feltámadás és az élet. És megjelennek azok az elemek, amik Jézus halálánál és feltámadásánál is olvasunk. Márta, Mária is, aki mindig ott ült a lábánál, meghallja a hírt,

mindjárt otthagya a vigasztalókat, mert tudta, hogy igazi vigasz, igazi megoldás csak Jézusnál van. Odament Jézushoz, leborult a lábai elé. Ő az, aki drága olajat öntött a Mesterre, megmosta Jézus lábát, a hajával törölgette. Odament hozzá, mert tudta, hogy Jézusnál van a megoldás, és együtt elmentek a sírhoz. Mi azt hisszük, hogy ezekben a helyzetekben Isten érzéketlen az ember iránt, de azt látjuk, egy olyan dolog történt, hogy aki azt mondta, hogy én Vagyok – Isten – sír. Nem Lázárt siratta, hanem az embereket. Látta, hogy milyen elesettek az emberek, hogy nincs megoldásuk, nincs megoldás a halálra.

Vannak olyan élethelyzetek, ahol az ember nem tud segíteni, de Jézus könyörületességre indult. Azt mondta, hogy gördítsétek el a követ! – és máris megjelenik az emberi okoskodás. De hát Uram, már szaga van! Már négy napja halott! És Jézus csak annyit mondott az Atyának, hogy: Atyám, tudom, hogy te mindig meghallgatsz engem. És elhangzik az utasítás, az isteni szó: „Lázár, jöjj ki!” – és Lázár kijön a sírból. Kijön a lepedővel a testén, a kendővel, ami a fején volt, akkor Jézus azt mondta: „Oldozzátok el!” Lázár föltámadt a halálból. Ott voltak Jézus tanítványai is, ott voltak a besűgők, és máris vitték a hírt a farizeusoknak, hogy mit tett Jézus. János érdekes módon nem írja le sok csodáját Jézusnak, csupán hét csodát írja le, ebből csak kettő van a másik evangéliumokban. Olyan jeleket tett, amik félreérthetetlenül, egyértelműen bizonyítják azt, hogy Jézus Isten Fia, hogy Jézus a Messiás, hogy Jézus a Megváltó, ez pedig a legutolsó jel, amely előre mutat Jézus halálára, feltámadására.

Jézus sírjánál ugyanúgy megjelennek ezek az elemek. Ugyanúgy megjelenik a sír, ugyanúgy megjelenik a kő, ugyanúgy megjelennek a siránkozó emberek, ott van Mária, ott nem a betániai, hanem a magdalai Mária van jelen, ott van Jézus egy-két tanítványa, ugyanazok az elemek mind-mind megjelennek. Ha nézzük Tamásnak a szerepét a betániai Lázár feltámasztás előtt, azt mondja, hogy „Menjünk el mi is, hogy meghaljunk vele”, aztán a sírnál már nem látjuk őt. A sírnál, a kereszt lábánál már csak Jánost látjuk és néhány asszonyt. Ez a történet Jézus feltámadására és a mi feltámadásunkra mutat. Mi történt Jézussal? A zsidók elhatározták, hogy meg kell halnia. Ezt a legutolsó jelet a zsidók már nem tudták elviselni, teljes mértékben bebizonyosodott, igen, Ő Isten Fia, a Messiás, ezért azt mondták, meg kell halnia. Kajafás itt mondott egy próféciát, hogy „inkább „egy ember haljon meg a népért, és az egész nép el ne vesszen.” Ez volt Jézus eljövételének a célja, hogy megmentse az embert. Azután elhatározták, hogy Jézust megölik, nem számít az igazság, nem számít semmi, egy dolog számít csak, az ő igazságuk: meg kell halnia, és elhatározott az ítélet.

Júdás elárulta, ezt a János evangéliumában olvassuk a 13. részben. János nem írja le az úrvacsorának a részleteit, de leírja azt, hogy ott a vacsora után Jézus kötenyt felvette a kötenyt és megmosta a tanítványok lábát. Mi azt gondoljuk, hogy az ember az, aki igazából szolgálja Istent, de most látjuk, hogy nem. Igazából Isten szolgálja az embert. Isten, aki a testté lett Ige, amint János már az elején rámutat az életre, hogy benne volt az élet, és az élet volt az emberek világossága, Őbenne volt az élet, és a testté lett Ige, a testté lett Isten, megmossa a tanítványok lábát. Ő szolgaként jött el, áldozatként jött el, azért, hogy önmagát adja az emberért, és amikor az ember azt gondolja, hogy Isten nem is törődik az emberrel, akkor valójában Isten könnyekre fakad, Isten együttérez, Isten együtt sír, együtt szomorkodik az emberrel, mert fontos számára az ember. Fontos az ember!

Azután Júdás elárulta Jézust, és a Gecsemáné-kertben elfogták Őt. Ott is kijelenti: „Én vagyok”, kétszer is, és amikor másodszor elhangzik, Isten erejétől hátra estek, mutatva ezzel az ott jelenlévő katonáknak, hogy Ő Isten, hogy Őt lehet elfogni, csak akkor, ha Ő önmagát adja oda. Egy szavába került volna és több légiónyi angyal megsemmisítette volna ott az egész testőrséget, de Isten Fia nem azért jött, hogy megsemmisítse az embert, hanem Isten Fia azért jött, hogy Önmagát adja értünk. Aztán elvitték Annáshoz, aki a főpapnak a veje volt és ott faggatták Jézust, Péter pedig elárulta. Péter, aki előtte fogadkozott, hogy meghal Vele, de ott kiderült, hogy milyen gyenge az ember, és elárulta. Onnan elvitték Kajafához, Péter

elárulta háromszor is az Urat. Utána Pilátushoz vitték. Látjuk, hogy Pilátus nem akarta Őt elítélni, mert még ez a világi prokurátor is azt mondta, hogy nem talállok benne semmilyen bűnt, és igyekezett Őt szabadon bocsátani. De a zsidó nép, azok az emberek, zsidó nép előjárói elítélték, és helyette egy bűnös embert, Barabást bocsátották szabadon. Ezután kiviszik a Golgotára. Jézus cipeli a keresztet, majd megfeszítik a két lator között, és Isten Fia ott függ a kereszten. Sokszor azt gondoljuk, hogy az ember szenved, Isten meg csak úgy nézi, mert nem törődik velünk, de látjuk a keresztnél, hogy Isten szenved, mert amikor mi szenvedünk, akkor Isten is szenved. Miután meghalt, átdöfték a katonák az odalát, vér és víz folyt ki belőle, de a lábszárát már nem törték meg, mert Ő kilehelte a lelkét. Ő lehelte ki a lelkét. Jézus azt mondja, hogy „Én teszem le az életemet önmagamtól, nem veszi azt el én tőlem senki”, és Isten meghal az emberért, az igaz meghal a nem igazakért, hogy a bűnösök, a nem igazak igazzá válhassanak Őbenne. Ez a kereszt munkája, ez Isten munkája!

Aztán jött arimatai József, aki Jézus tanítványa volt, de csak titokban, elkérte Jézus testét, hogy eltemethesse. Jött Nikodémus is, mind a ketten titokban hittek benne, aki a farizeus tanácsban is ott volt és azt mondta, hogy „nem értek egyet azzal, hogy ti azt az embert elítéltétek”, de végül is begöngyölték egy lepedőbe, és sírba helyezték. Ezután jött a csoda, jött a döbbenet, a vasárnap reggel, mert Mária Magdaléna kiment a sírhoz. Az első dolga volt még sötét reggel, hogy valami történjen, hogy valami információt szerezzen. Azt sem tudta, hogy hova megy, azt sem tudta, hogy hova tették, és ott látta az üres sírt, és elkezdte az Evangéliumot hirdetni. Nem az igazságot hirdette, csak azt, amit ő gondolt: „Ó, ellopták, elvitte valaki a Mestert, nem tudom, mi történt a Mesterrel!” Elszaladt és hirdette a tanítványoknak, hogy a Mester nincs a sírban, ellopták, valaki elvitte!. A hírre elkezdett szaladni két tanítvány, Péter és János. Ahogy odaértek, látták az üres sírt, látták a lepedőket, látták külön összehajtva a fejrészt – és hittek, és hittek! Jézus feltámadt! Jézus él! Dicsérjük Őt!

Jézus azt mondja, hogy „Én vagyok az út, az igazság és az élet”. Milyen is az ember útja? Az ember útja arról szól, hogy előre, előre, előre! Megszületünk és csak előre! Óvoda, iskola, gimnázium, diploma, karrier, család és csak előre. A siker, a karrier, az új ház, az új autó, az új ez, az új az, a nagyon fontos dolgaink, a fontos döntéseink jobbra, a fontos döntéseink balra, de egyszer csak nincs előre és nincs se jobbra, és nincs se balra! A kereszt nem horizontális, hanem vertikális. A kereszt fölfele mutat. Eljön az a pont, amikor már csak vagy fölfele van, vagy lefele. Jézus azt mondja, hogy „Én vagyok az igazság”, azt, hogy nem a mi igazságunk számít, hanem az Ő igazsága, és az a mi igazságunk, hogy mi igazak lehetünk Őbenne. Őbenne! Ez az igazság. A kereszt után mi következnek? Mi következnek? Az élet. Mit értünk élet alatt? Nem a létezést, hanem azokat a javakat, amik csak Krisztus Jézusban tudunk elnyerni!

Mit gondoltak az emberek a feltámadás előtt, a kereszt előtt, és mi történt utána? A kereszt előtt azt gondolták a tanítványok, hogy eljön a Messiás és rendet csinál a világban, de látjuk, hogy a világban nincs rend. Jézus nem azért jött, hogy rendet csináljon ebben a világban, hanem azért jött, hogy rendet csináljon bennünk, hogy az emberben csináljon rendet. Úgy gondolták, hogy majd Jézus eljön, odamegy a főemberek mellé, odaáll, mert az az igazi Messiás, legyőzi a rómaiakat, legyőzi a világot, odaáll a farizeusok, a fő emberek igazsága mellé, és Isten és a farizeusok ellenségét le fogja győzni. Ehelyett azt látjuk, hogy Ő „győztetik le”, Ő van a kereszten. „Mi nem azt a Messiást vártuk! Mi azt a Messiást vártuk, aki legyőzi az embert!”, de látjuk az Evangéliumokból, hogy Isten nem azért jött, hogy legyőzze a rómaiakat, legyőzze a görögöket, legyőzze az embert, azért, hogy megsemmisítse őket, hanem azért jött, hogy a fiává fogadja őket, azért jött, hogy mi az Ő gyermekei lehessünk.

Főírtam még néhány gondolatot. Isten ellensége nem az ember. Isten Fia a sátánt győzte le, az ember igazi ellenségét győzte le! Az embert pedig a fiává akarja fogadni, lásd Cornelius esetét az Apostolok cselekedetei 10. részében. Jézus nem akarta megölni a rómaiakat, hanem meg akarta őket menteni, és Ő ma is meg akarja menteni az embert. Azt gondoljuk, hogy Isten

világosságot ad minden embernek és békességet. Isten nem a világnak adta a világosságot, hanem nekünk. Belénk adta az Ő világosságát, az Ő békéjét és bennünket bízott meg azzal, hogy vigyük ki ezt a világosságot a világra. Nagyon-nagyon rosszul gondoltuk. Azt gondolták az ószövetségi emberek, hogy Isten egy büntető Isten. De látjuk, hogy valójában az ember büntette meg Istent, ő vitte a keresztre. Isten nem a büntető Isten, hanem Isten a kegyelmes Isten. Úgy gondolták, hogy majd Jézus helyreállítja a törvényt, és minden ember be fogja tartani a törvényt. De Jézus nem azért jött, hogy elhozza a törvényt, hanem Ő azért jött, hogy betöltse azt. Úgy gondolták, hogy azzal igazolja majd Isten Jézust, ha Jézussal és majd velünk is valami nagyon jó történik. Azt látjuk, hogy nem Jézussal történt a nagyon-nagyon jó, hanem velünk, emberekkel. Lehetne folytatni tovább a gondolatsort.

Úgy gondoljuk néha, hogy ha nagyon sok jó történik velünk, akkor velünk van Isten, de látjuk azt, hogy Isten mindig velünk van. Isten azt akarja, hogy velünk történjen jó. Isten arra tanít bennünket, hogy mi is azt akarjuk, hogy másokkal történjen valami jó. Ha mi azon munkálkodunk, hogy másokkal jó történjen, a legjobb jó, akkor ebben a munkában velünk lesz az Isten.

Ezek nagyon-nagyon röviden azok a gondolatok, amiket szerettem volna veletek megosztani. Azt is gondoltuk előtte, hogy mi imádkozunk csak Istenhez, és közben azt is látjuk, hogy Isten is imádkozik értünk. Ott a kereszten az ellenségeiért imádkozott: Uram, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek. Feloldozta az embert. Látjuk a János 17-ben Jézus főpapi imáját. Ő imádkozik értünk. Ha Őt választjuk, ha az életet választjuk, akkor ez a húsvét igazi üzenete. Azt mondja Jézus: Én vagyok a feltámadás és az élet. Ha mi Őbenne vagyunk, ha mi Őbenne maradunk, Ő bennünk marad és az Isten élete bennünk fölragyog. Ámen. Dicsérjük az Urat! Hálát adunk Istennek!